

Sygn. akt: I 1 C 642/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 01 lipca 2016 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.**

przeciwko **M. H.**

o zapłatę

I. uchyla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 22 czerwca 2010 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt I 1 Nc 2899/10 i oddala powództwo;

II. zasądza od powoda B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. na rzecz pozwanego M. H. kwotę 692 złotych (sześćset dziewięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 02 czerwca 2010 roku powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego M. H. kwoty 4 884,29 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w uzasadnieniu wskazując, iż w księgach rachunkowych powoda widnieje zadłużenie pozwanego M. H. wynikające z umowy kredytu konsumpcyjnego z dnia 17 marca 2004 roku w kwocie 2 630,36 złotych tytułem kapitału, 2 236,68 złotych tytułem odsetek i 17,25 złotych tytułem kosztów.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 22 czerwca 2010 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I 1 Nc 2899/10 Sąd Rejonowy w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

We wniesionych zarzutach od powyższego orzeczenia pozwany M. H. wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut braku legitymacji czynnej powoda z uwagi na nieprzedłożenie umowy cesji, a także zarzut przedawnienia. Nadto, pozwany zakwestionował żądanie pozwu tak co do zasady, jak i wysokości powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011 roku odnośnie uznania za niezgodny z Konstytucją art. 194 ustawy o funduszach inwestycyjnych w zakresie przyznającym wyciągom z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego przymiot dokumentu urzędowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 maja 2010 roku B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych, z którego wynika, iż nabył on w dniu 09 czerwca 2006 roku wierzytelności względem dłużnika M. H. wynikające z zawartej w dniu 17 marca 2004 roku umowy kredytu konsumpcyjnego obejmujące: należność główną w kwocie 2 630,36 złotych, odsetki w kwocie 2 236,68 złotych i koszty w kwocie 17,25 złotych.

wyciąg z ksiąg rachunkowych – k. 8 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionego dowodu z dokumentu przedłożonego przez powoda w toku postępowania, którego zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nim zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania mu wiary.

Zgodnie z treścią art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania; wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2).

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne; nadto zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydiktoryjności, to strony mają dążyć do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, zaś w razie nieuzasadnionej bierności narażają się one na sankcję w postaci przegrania procesu.

Niewątpliwie, w świetle powyższych zasad, to na stronie powodowej – B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. – spoczywał ciężar dowodu istotnych dla uwzględnienia powództwa okoliczności, w tym istnienia i wysokości dochodzonej wierzytelności oraz jej nabycia przez powoda w drodze przelewu od poprzedniego wierzyciela, tym bardziej, że okoliczności te były przez pozwanego M. H. kwestionowane (tak również Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 13 czerwca 2013 roku, sygn. akt V CSK 329/12, Lex nr 1375500).

W zarzutach od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym pozwany M. H. podniósł zarzut braku legitymacji procesowej po stronie powoda, który to zarzut jednakże, w ocenie Sądu, nie jest zasadny. Powód bowiem przedkładając w niniejszej sprawie dokument księgowy w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego wydany w oparciu o treść art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 roku o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 roku, poz. 157 ze zmianami) – mając także na uwadze wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011 roku (sygn. akt P. 1/2010) – a więc dokument będący – w chwili rozpoznawania niniejszej sprawy – jedynie dokumentem prywatnym stanowiącym dowód wyłącznie tego, że osoba, która go podpisała złożyła zawarte tam oświadczenie, wykazał sam fakt nabycia wierzytelności w drodze umowy przelewu wierzytelności. Dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg stanowią bowiem dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności, nie stanowiąc jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności. Okoliczności te, w razie ich kwestionowania przez stronę przeciwną, powinien wykazać fundusz odpowiednimi środkami dowodowymi, zgodnie z ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2013 roku, sygn. akt V CSK 329/12, Lex nr 1375500).

A zatem przedłożony w niniejszej sprawie dokument nie może stanowić dowodu na to, że wierzytelność tam wskazana została skutecznie nabyta, tzn. że wierzytelność ta w ogóle powstała, istnieje nadal i jaka jest jej wysokość. Dowodem zaś powyższego mogłaby być jedynie umowa źródłowa (pierwotna), tj. umowa zawarta przez pozwanego M. H. z poprzednikiem prawnym powoda w dniu 17 marca 2004 roku wraz ze szczegółowym rozliczeniem wpłat dokonywanych przez pozwanego obrazującym wysokość istniejącej wierzytelności.

Uznać bowiem należy, iż wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego (pozbawiony mocy prawnej dokumentu urzędowego) w żaden sposób nie przesądza, iż wierzytelność będąca przedmiotem przelewu rzeczywiście istnieje. Brak umowy pierwotnej, czy też innych dokumentów, uniemożliwia zaś Sądowi rozpoznającemu niniejszą sprawę zweryfikowanie nie tylko istnienia obowiązku spełnienia świadczenia przez pozwanego M. H., ale również ewentualnej kwoty zaległości i jej wysokości, a zatem uniemożliwione jest poczynienie ustaleń faktycznych w sprawie i skonstruowanie podstawy prawnej roszczenia oraz jego ocenę (w zakresie istnienia i wysokości żądania).

A zatem, w świetle powyższego, wobec nie przedłożenia przez powoda B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. jakichkolwiek innych dokumentów, poza dołączonym do pozwu, wyciągiem z ksiąg rachunkowych z dnia 06 maja 2010 roku, takich jak np.: umowa o kredyt konsumpcyjny, czy wykaz zaległości pozwanego, uznać należy za zasadny podniesiony przez pozwanego M. H. zarzut nie wykazania istnienia roszczenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania, tak co do zasady, jak i wysokości, tj. nie wykazania przez powoda, że jego żądanie zapłaty kwoty 4 884,29 złotych wynika z umowy o kredyt konsumpcyjny, którego pozwany nie spłacił w terminie oraz nie wykazania istnienia stosunku prawnego pomiędzy pozwanym a poprzednikiem prawnym powoda.

Odnosząc się do zarzutu przedawnienia roszczenia, wskazać należy, iż z uwagi na nieprzedłożenie przez powoda umowy o kredyt konsumpcyjny z dnia 17 marca 2004 roku, nie było możliwe poczynienie stosownych ustaleń odnośnie wymagalności roszczenia i ewentualnie upływu terminu jego przedawnienia.

Uwzględniając powyższe rozważania prowadzące do uznania, iż brak jest podstaw do uwzględnienia żądania pozwu, Sąd w oparciu o treść art. 6 k.c. a contrario w zw. z art. 496 k.p.c. uchylił w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 22 czerwca 2010 roku wydany w sprawie o sygn. akt I 1 Nc 2899/10 i oddalił powództwo.

O kosztach procesu w punkcie II sentencji wyroku Sąd rozstrzygnął zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490) obciążając tymi kosztami powoda B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny z siedzibą w W. i uznając, iż stronie pozwanej reprezentowanej w niniejszej sprawie przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego należy się kwota 692 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na co składa się kwota: 75 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej uiszczonej od zarzutów od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, 600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 złotych tytułem zwrotu uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.

SSR Justyna Supińska

G., dnia 14 lipca 2016 roku